

Needlepoints of
ILANA LIMONI

Introduction

Ilana Limoni was born in the land of Israel in 1937 and immigrated to the United States in 1965. Needlepointing started as a hobby when she was in her 20s and eventually became a lifetime passion. Ilana is self-taught in her craft and has completed over 200 pieces. Her work reflects a variety of motifs and influences, with some of her grandest creations inspired by her reverence to the Bible.

This photo book is devoted to showcasing Ilana's Judaica themed collections:

The Five Scrolls: 11 needlepoints

Biblical Scenes: 6 needlepoints

General Judaica: 5 needlepoints

The Five Scrolls Collection

The Five Scrolls (Hamesh Megillot in Hebrew) are in *Writings* (Ketuvim), which is the third major section of the Bible (Tanakh). The scrolls are: *Song of Songs*, *Ruth*, *Lamentation*, *Ecclesiastes* and *Esther*.

When Ilana was in her 50s, she followed her affinity for biblical studies and matriculated at The Jewish Theological Seminary of America, receiving a master's degree with highest honors and completing all course requirements in their PhD program. In gratitude to her husband Uri for encouraging and enabling her to advance her education later in life, Ilana needlepointed the Song of Songs panels because they are about love.

About a decade later, Ilana worked on the Ecclesiastes canvases. At that point, she had developed a more creative approach to her needlepointing, incorporating a variety of stitches and threads. After another lengthy hiatus, Ilana was reinvigorated to complete the three remaining scrolls.

THE FIVE SCROLLS COLLECTION

SONG OF SONGS

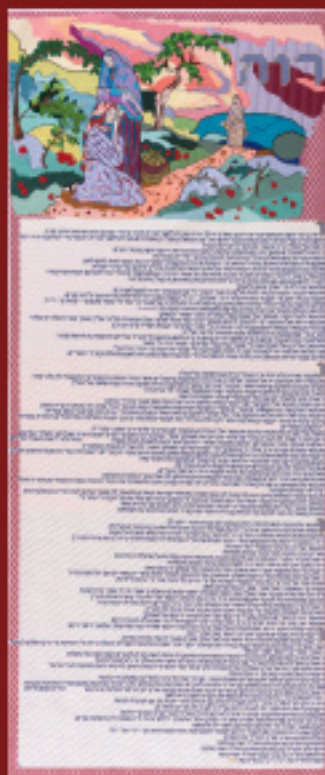
CHAPTERS 1-4 CHAPTERS 5-8

H: 67" W: 33 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 1988
It took about 1 year
to make

H: 67" W: 33 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 1989
It took about 1 year
to make

RUTH

H: 89 1/4" W: 37 1/2"
Unframed
Completed in 2017
It took under 1 year
to make

LAMENTATION

CHAPTERS 1-3 CHAPTERS 4 & 5

H: 86 1/2" W: 37 1/2"
Unframed
Completed in 2017
It took about
10 months to make

H: 86 1/2" W: 38"
Unframed
Completed in 2018
It took about
10 months to make

ECCLESIASTES

CHAPTERS 1-3 CHAPTERS 4-7 CHAPTERS 8-12

H: 86 1/4" W: 37 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 1997
It took about 1 year
to make

H: 87 1/4" W: 37 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 1998
It took about 1 year
to make

H: 87 1/4" W: 37 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 1998
It took about 1 year to
make

ESTHER

CHAPTERS 1-4 CHAPTERS 4-8 CHAPTERS 8-10

H: 91 1/4" W: 36"
With 1/4" frame
Completed in 2013
It took about 1 year
to make

H: 90 1/2" W: 36"
With 1/4" frame
Completed in 2015
It took about 1 year
to make

H: 92" W: 36 1/4"
With 1/4" frame
Completed in 2016
It took about 1 year
to make

All these needlepoints are made on a petit point canvas with an 18 mesh mono weave (*i.e.*, 324 stitches per square inch).

SONG OF SONGS: CHAPTERS 1-4

שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה
ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך
משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך
שחורה אני ונאווה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה
אל תראני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא
נטרתי
הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך
אם לא הדעי לך היפה בנשים צאילך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים
לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעייתי
נאו לחייך בתורים צוארך בחרוזים
תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף
עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו
צרוור המר דודי לי בין שדי ילין
אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי
הנך יפה רעייתי הנך יפה עיניך יונים
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה
קרות בחינו ארזים רחיטנו ברותים
למי חבצלת השרון שושנת העמקים
כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בעלו חמדתי וישבתי ופריו מהוק לחכי
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה
סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני
השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
שתחפץ
קול דודי הנהיזה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות
דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה עומד אחר כתלנו משיח מן החלנות מציץ מן החרכים
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך
כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו
הנענים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעייתי יפתי ולכי לך
יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה
אתור לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר
דודי לי ואני לו הרעה בשושנים
עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בהר
למשכבי בלילות בקשתיו את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו
אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו
מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אתחזיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ואל חדר הורתי
השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ
מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת הוכל
הנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל
כלם אחי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארזמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו
לנך יפה רעייתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לעמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד
שניך כעדר הקצבות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם
כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלה הרמון רקתך מבעד לעמתך
כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן הלוי עליו כל שלטי הגברים
שני שדיך כשני עפרים האומי צביה הרעים בשושנים
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אליהר המור ואל גבעת הלבונה
כלך יפה רעייתי ומוס אין בך
אחי מלבנון כלה אחי מלבנון הבואי השורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
מהררי נמרים
לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק מצורתיך
מה יפו דדיך אחתי כלה מה עבו דדיך מיין וריח שמניך מכלבשמים
נפת הטסנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון
גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום
שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים
נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים
מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון
צורי צפון ובואי הימן הפיחי גני יזלו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו

SONG OF SONGS: CHAPTERS 5-8

א אתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עשבשמי אכלתי יערי עסדבשי שתיתי ייני עסחלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים
אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעייתי יונתי תמתי שראשתי נמלאה טל קוצות רסיסי לילה
 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אנפסם
 דודי שלח ידו מן החור ומעיו המו עליו
 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני
 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רגלי מעלי שמרי החמות
 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני
 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו
 דודי עח ואדום דגול מרבה
 ראשו כהם פז קוצותיו תלחלים שחרות כעורב
 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאה
 לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר
 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים
 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדניו מראהו כלבנון בחור כארזים
 חכו ממתיקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים
בנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך
 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים
 אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים
 יפה את רעייתי כהרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות
 הסבי עיניך מגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שעלשו מן הגלעד
 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם
 כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך
 ששים המה מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר
 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה האל ולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה
 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות
 אלצנת אגוז ידתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הגצו הרמנים
 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב
גבי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזי בשולמית כמחלה המחנים
 מה יפו פעמך בנעלים בה נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשר ידיו אמן
 שורך אגן הסהר אל יחסר המצו בטנך פרמת חטים סוגה בשושנים
 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה
 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שיער בהרבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק
 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארזמן מלך אסור ברהטים
 מה יפית ומה נעמה אהבה בהענוגים
 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות
 אמרת אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כהפוחים
 וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפת ישינים
 אני לדודי ועלי תשוקתו
 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים
 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הגצו הרמונים שם אתן את דודי לך
 הדודאים נהנור ריח ועליפתחנו כל מגדים חדשים גם ישינים דודי צפנתי לך
ד יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו לך
 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מין הרקח מעסיס רמני
 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני
 השבעתי אתכם בנות ירושלים מה תעירו ומה תעירו את האהבה עד שתחפץ
 מי זאת עלה מן המדבר מה רפקת על דודה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך
 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי יעזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו
 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה
 אם חומה היא נבנה עליה טירה כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז
 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום
 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנשרים איש באבפריו אלף כסף
 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנשרים את פרו
 היושבה בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על ההר בשמים

To my beloved I'm all my love - Ilana Limoni 1985

Both Song of Songs panels show a compilation of romanticized and pastoral scenes, based on the applicable text.

RUTH

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניה
 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניה מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם
 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים
 וימתו גם שניהם מחלון וכליון והשאיר האשה משני ילדיה ומאשה
 ותקם היא וכלתיה וחשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמו לתת להם לחם
 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה
 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעשה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי
 יתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה
 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך
 ותאמר נעמי שכנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים
 שכנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרת ייש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים
 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעבנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכס כי יצאה בי ידה
 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה ^(Innocent)
 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך
 ותאמר רות אל נעמי בני לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר הלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי
 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך
 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה
 ותלכנה שתיים עד כוואנה בית לחם והיו כוואנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי
 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד
 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי
 וחשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בחלה קציר שערים

לנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך
 ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי
 והלך ותבוא ותלקט בשדה אחר הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך
 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים העמכם ויאמרו לו יברכה ה'
 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת
 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי משדי מואב
 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחר הקוצרים ותבוא ותעמוד מאי הבקר ועד עתה זה שבתי הבית מעט
 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל הלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מיה וכה תדבקין עם נעמתי
 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגען ועמתי והלכת אל הכלים ושתיי מאשר
 ישאבון הנערים
 והפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכריני ואנכי נכריה
 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את המותן אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם
 ישכם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו
 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתי ואנכי לא אהיה כאחת שפחתי
 ותקם ללקט ויצו בעז את נערו ויאמר גם בין הנערים הלקט ולא תכלי מוה
 וגם של תשלול לה מן הצבתים וצונתם ולקטה ולא תנערה בה
 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים
 ותאמר ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה
 עשיתי זה חמותי איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכריך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשית עמו ותאמר שם האיש אשר
 עשיתי זה חמותי היום
 ותאמר נעמי כללתי ברוך הוא לה אשר לא יעזב חסדו אהיה חיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא
 ותאמר רות המואבית גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי
 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי הצאי עם נערותי ולא יפגעו בך בשדה אחר
 ותדבק בעצרת בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה

תאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך
 ויחיה הלא בעז מדעתנו אשר היות את נערותי הנה הוא זרה אתה גר השערים הלילה
 ורחבת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרן אל הודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות
 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר יישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו ושכבת והוא יציד לך את אשר תעשין
 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה
 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה חמותה
 ויאכל בעז וישת וישב לנו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בליל ותגל מרגלותיו ותשכב
 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלותיו
 ויאמר מי אתה ותאמר אנכי רות אמתך ופרשית כנפך על אמתך כי גאל אתה
 ויאמר ברוכה את לה בתי הישנת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר
 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שיער עמי כי אשת חיל את
 ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם ישגאל קרוב חמתי
 לילי הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חיה שכבי עד הבקר
 ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את דעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן
 ויאמר הני המשפחה אשר יעליך ואחייבה ותאחז בה וימד שיש שערים וישת עליה ויבא העיר
 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש
 ותאמר שני בתי עד אשר תדעין איך יפל דברי כי לא יסקט האיש כי אם כלה הדבר היום
 ביצו עליה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב
 ויקח עשירה אנשים מוקני העיר ויאמר שבו פה וישבו
 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מחרה נעמי השבה חסדה מואב
 דאני אמרתי אגלה אונן לאמר קנה נגד הישנים ונגד זקני עמי אם תגאלגאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתיך לגאל
 ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל
 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואבית אשת המת קנית להקים שם המת על נחלתו
 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל
 וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל
 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו
 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קנית את כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי
 וגם את רות המואבית אשת מחלון קנית לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו
 ויאמרו כל העם איש בישער והזקנים עדים יתן את האשה הנאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו
 עדים אתם היום
 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן ה' לך מן הנערה הזאת
 ויקח בעז את רות והתה' לו לאשה ויבא אליה ויתן ה' לה היריון ותלד בן
 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך ה' אשר לא השנית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל
 והיה לך לחשיב נפש וכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אביישי אבי דוד
 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרן
 וחצרן הוליד את רם ורם הוליד את עמיטב
 ועמיטב הוליד את נחשן ונחשן הוליד את שלמה
 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד
 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

The rendering is of the matriarch Naomi and her two daughters-in-law; Ruth clings to Naomi while Orpah begins her journey back home.

LAMENTATION: CHAPTERS 1-3

איכה

TISHA B'AV

יכה ישיבה בודד העיר ונתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס
בלו תבכה בלילה ודמעה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעה בגדו בה היו לה לאיבים
גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישיבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים
דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל ישעיה שומחין כהניה נאנחים בתוליה נזוה והיא מר לה
היו צרה לראש איביה שלו כי ה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר
ויצא מבת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף
זכרה ירושלים מי עניה ומרודה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם נגפלו עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על חשבתה
חטא חטאה ירושלים על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור
שמתה בשוליה לא זכרה אחריה ותרד פלאים אין מנחם לה ראהה את עיני כי הגדיל אויב
ידו פרש צר על כל מחמדיה כי דאתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך
כל עמה נאנחים מבקשים לחם נהנו מחמדיהם באכל להשיג נפש ראהה והביטה כי הייתה אוללה
זוא אליכם כל צערי דרך הביטו וראו אם יש מאכאוב כמאבני אשר עולל לי אשר הוגה ביום חרון אפו
מחרום שלח איש בעצמתי וירדנה פרשרשת לרגלי השיבני אחור נתנני שמחה כל היום וזה
נשקד על פשעי בידו ישתרנו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני ביד לא אוכל קום
סלה כל אגירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורגי דרך אדני לנחולת בת יהודה
על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי דחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב
פרשה ציון בידיה אין מנחם לה עוהה ליעקב סביבו צרו היתה ירושלים לנדה ביניהם
צדקה הוא כי פיהו מרתי שמעו נא כל העמים וראו שמועדי ונחורתי ונחורתי הלכו בשבי
קראתי למאהבי המה רחמי כהני וקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשים
ראהה כי יצר לי מעי חמררו נהפך לבי בקרבי כי מרו מרתי מחוץ שכלה חרב גביה כמות
שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעהי שישו כי אתה עשית הנבאת יום קראת והיו כמני
תבא כל רעהם לפניך ועולל למו כאשר עוללה לי על כל פשעי כי רבות אנתתי ולבי דוי

יכה יציב באפו אדני אתנה ציון השליך משמים ארץ הפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו
בלע אדני ולא חמל את כל נאוו יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה
גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור מינו ספני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב
דרך שבתו לאויב נבל ימינו כער ויהרג כל מחמדי ציון נאהל בת ציון שפק כאש חמתי
היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת סביביו וירב בנה יהודה תאניה ואניה
ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכה הבעיון מועד ושבת וינאץ בעם אפו מלך וכת
זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נהנו בביתה ליום מועד
חשבה להשחית חומת בת ציון נשה קו לא השיב ידו מבלע ויאכל חל וחומה יחדו אמללו
יבעו בארץ ישעיה אבד ושבר ברחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם גבי איה לא מצאו חוק מה
שבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים
כלו בדמעות עיני חמררו מעי נשפך לארץ כבד על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה
לאמתם יאמרו איה זגן ויין בהתשטפס כחלל ברחבות עיר בהשפך נפשים אל חיק אמתם
מה אעידן מה אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי יפא לך
גבי אף חזן לך שוא והפסל ולא גלו על עונך להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים
ספקו עליך כפים כל צערי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי חשוש לכל הארץ
פצו עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אן זה היום שקו ינעו מצאנו ראינו
עשה ה אשר זמס בעצו אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישח עליו אויב הרס קק צריך
צעק לבס אל אדני חומת בת ציון הוריד כנחל דמעה וזמס ולילה אל התני פנת לך אל הדם בת עיניך
קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לכן נכה פני אדני שאי אליו ספך על נפש עולליך העטופים גרעג בראש כל חוצות
ראה והביטה למי עוללת כה אם האכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונגיא
שבו לארץ חוצות נעו וזקן בתולתי ונחורי נפלו בחרב הרעה ביום אפק ענתה לא חמלת
תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף הפליט ושריד אשר טפתה ורגיית איבי כמם

ני הגבר ראה עני בשנט עברתו ותי נהגו לך חשך ולא אור וני ישיב הפך ידו כל היום
בלה בשרי ועורי שבר עצמותי בנה עלי ויקף ראש ותלאה במחשכים הושיבני
גדר בעד ולא אצא הכביד בחשתי גם כי איעזב ואשוע שחם הפלתי גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה
בארב הוא לי ארי במסתרים רכי סודר ויפחני שמי שחם וך קשתו ויציבני כמטרא לחץ
הביא בכלייה בני אשפתו הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום השביעני במרוים הרוני לענה
ויצא בחצץ שני הכפייני באפר והזנה משלום נפשי נשיה טובה ואמר אנד נצחי ותחלתי מה
כר עני ומרודי לענה וראש כור תכור ותשוח עלי נפשי את אשיב אל לבי על כן אוחיל
חסדי ה כי לא תמנו כי לא יכורו רחמי חדישים לבקרים רבה אמונתך חלקי ה אמרה נפשי על כן אוחיל לו
שוב ה לקו נפש תדרשנו טוב ויחיל ודומם לתשועתה טוב לבגר כי ישא על ננעוריו
שוב בוד וידם כי נטל עליו תן בעפר פיהו אולי יש תקוה תן למכהו לחי ישבע בחרספה
כי לא יזנח לעולם אדני כי אס הוגה ורחם כרב חסדיו כי לא ענה מלבו ויזה בני איש
לדא תחת רגליו כל אסירי ארץ להטות משפט שבר נדע פני עליון הות אדם ברינו אדני לא ראה
ויזה אמר ותהי אדני לא עוה פי עליון לא הצא הרעות והטוב היתאונן אדם מי גבר על חטאו
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עז ה נשא לבנו אל כפים אל אל בשמים נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת
בזאת ונחורדפנו הרגע לא חמלת כוהת בענן לך מעבור חפלה מי ומאוס השימו בקרב העמים
עו עלינו פיהם כל איבינו חד ופחת היה לנו השאת והשבר לבי מים חרד עיני על שבר בת עמי
עיני נגרה ולא תדמה מאין הפנות עד יסקיף ויראה משמים עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי
צוד צדוני כעפור אבי חנם עמה בבור מי וידו אקני צפויים על ראשי אמרת נגזרת
ראתי שחק מבור החתיות ולי שמעת אל העלם אנך לרוחתי לשועתי רבה ביום אקרא אמה אל הירא
רבה אדני ריבי נפשי נאלתי ראתהה עוהתי שפטה משפטי ראתה כל נקמתם כל מחשבתם לי
שמעת חרפתם ה כל מחשבתם עלי שפתי קמי והגיונם עלי כל היום נהם וקימתם הביטה אני מנגינתם
שיב להם גמול כמעשה ידיהם תן להם חגנת לב תאלתך להם ודרך באף והשמידם מהחח שמי ה

Since *Lamentation* is read on Tisha B'Av (the somber day in Jewish history marking both times that the holy Temple of Jerusalem was destroyed), the artwork depicted includes flames engulfing the Wailing Wall and a model of a reconstructed new temple.

LAMENTATION: CHAPTERS 4 & 5

א יכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב השתפכנה אנבי קדיש בראש כל חוצות בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר גם הננים חלעו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי עינים במדבר דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אספות רינדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו דגוע ולא חלו בה ידים זכו נזירה משלג עתו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר נזרתם חשך משחור הארם לא נכרך בחוצות צפד עורם עלי עצמם יבש היה כעץ טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יצבו מדקרים מתנובת שדי יד נשים רחמניות נגאלו בדם בלא יודיעו היו לברות למו בשבר בת עמי כלה ה את חמתו שפך חרוק אפו ויצת אש בעיון ותאכל יסדתה לא האמינו מלכי ארץ כל ישרי תבל כי יבא צר ואורי בשערי ירושלם מחטאות נביאיה עונת כהניה השפכים בקרבה דם עדיקים נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יעשו בלבשיהם סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נעוצם נעו אמרו בגוים לא יוספו לנו פני ה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשא וזקנים לא חננו עודינו חללינו עינינו אל יצרתנו הגל בעפיתנו צפינו אל צוי לא יוסיפו עדו צעדינו חלכת ברחבתנו קרב קצנו מלאן ימינו כי בא קצנו קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארצנו לנו רוח אפינו משיח ה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בעלו נחיה בגוים שישי ושמחי בת אדום יושבת בארץ עוף גם יעליך העבר כוס השכר ותהערי תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך ספק עונך בת אדום גלה על חטאתך

ב כו זה נמה היה לנו הגיטה וראה את חופתנו חלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים יחוטנו היינו ואין אב אמתינו כאלמנות חיימנו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו יל צוארתנו נדפסנו יעצנו ולא הונח לנו קצרים נתנו די אשור לטבע לחם יצתנו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו עבדים משלנו בנ פרק אין חידם נכסנו נביא לחטנו מפני חרב המדבר יצרתנו כתגור נכמרו מפני זלעפות רעב נשים בעיון ענו בתהל בערי יהודה שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו בחורים טחן נשאו ונערים בעץ כסלו זקנים משיער שנתו בחורים מנגינתם יבנה משישו לבנו נתפך לאבל מחלטו נפלה עטרת ראשנו און נאלנו כי חטאנו על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו על הר ציון ששם שועלים הלכו בנו הנה לעולם השב כסאך לדור ודור מה לנצח השכחנו העצבנו לארך ימים שיבנו ה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם אם מאס חאסתנו קצפת עלינו עד מאד

תהלים

אליהרות ככל עם ישבתם סבלנו כסבלנו את ציון
 על ירכים מחוכה חלנו כנרות
 כי עם מלכות אבנו רכרי יצר ומלאתו פאתה יצרו אל משיח ציון
 יצק נשיר את ישריה ו אצאת נכחי
 אמן אצחקת ישרים ו יצו
 תדבק אל מלכתי אמילסו אמכרכי אמילסו אולת את ירושלם ו א רכש מנחתי
 יסכר ה אבני אדום את זרע ירושלם האמנים חרו צור ו צר מסור כק
 בת יכלה השפחה אשרי ישראל אתי אמילסו אמילסו אמילסו
 אשרי ימחול ו לפי את ישרים אמילסו אמילסו אמילסו

ועזריה, כמו אשה בעזריה, וכבהולה חגורת שק על בעל נעזריה

ועל וזרמון אשר נטש באשמת צאן עזריה
 ועל ואלות משרתי אל נעמי שיר זמרה
 ועל ונגיון מחוליה אשר דמם בעזריה
 ועל ונבחי תמידיה ופדיוני בכוריה
 ועל ונשי מלכיה בני דוד גביריה
 ועל ונאבוד אשר גלה בעת חרבן דביריה
 ועל ונחץ רוב מכות אשר הכו נזיריה
 ועל ונאמחת משנאיה בשחקם על שבריה
 ועל ונאישע אשר עותה סלול דרך אשוריה
 ועל ונאילות מהרפיה בעת רבו פגריה
 ועל ונאמך אשר חלבפי קמי מצריה
 ועל ויאאת מחרפי אל בהוך מקדש חדיריה
 ועל ונאמם אשר שפך כמו מימי יאוריה
 ועל ונאצד אשר שמם ובטול סנהדריה
 ועל ונאלול כליהיכל ומזבח קטוריה
 ועל ונאיים אשר חשך בעת סרו כתריה
 ועל ונאחץ אשר לחץ ושם שקים חגוריה
 ועל ונאפוץ אלי סלע עולליה נעריה
 ועל ונאצו בני חורין נדיביה שהוריה
 ועל ונאבאות קהליה שזופיה שחוריה
 ועל ונאישת מגדפיה בהוך משכן חצריה
 ועל ונאחן ישועו לך קשוב ושמע אמריה

This is the only panel in the collection that includes verses that are not from the actual scroll. Ilana added two texts, consistent with the topic of lamenting the destruction of Jerusalem (*Psalm 137* and the alphabetic acrostic *Eli Tsiyon*), to make this canvas approximately the same length as the others.

ECCLESIASTES: CHAPTERS 1-3

קהלה כהה

דברי קהלה בן דוד מלך בירושלם
הבל הבלים אמר קהלה הבל הבלים הכל הבל
מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש
דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדה
וזרח השמש וזרח השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם
הולך אל דרום ושוב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח
כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת
כל הדברים יצעים לא יוכל איש לדבר לא תשבוע עין לראות ולא תמלא און משמע
מה שיהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש
יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו
אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה
אני קהלה הייתי מלך על ישראל בירושלם
ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני
האדם לענות בו
ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח
מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות
דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה גדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי
ראה הרבה חכמה ודעה
ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח
כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב

המרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה
תרתי בלבי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאנו בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני
האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם
הגדלתי מעשי בניה לי בתים נשעתי לי כרמים
עשייתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי
עשייתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח ועצים
קנתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר ועאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם
כנסתי לי גם כסף והבוסגלה מלכים והמדניות עשייתי לי שרים ושירות ותענוגות בני האדם שדה
ושדות
וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי
וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מענתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה
חלקי מכל עמלי
ופניתה אני בכל מעשי שיצאו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת
השמש
ופניתה אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו
וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך
החכם עיניו בראשו והכסיל לבחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם
ואמרתה אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אין יתר ודברתי בלבי שגם זה הבל
כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח
ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי
ומי יודע החכם היה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל
וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש
כי יש אדם שעמלו בחכמה וברעה ובכשרון ולאדם שלא עמלו בו יתנו חלקו גם זה הבל ורעות רבה
כי מה הוא לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש
כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלי לה לא שוב לבוגם זה הבל הוא
אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראייתי אני כי מיד האלהים היא
כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממנו
כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעה ושמחה ולחוטא נתן ענין ולאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים
גם זה הבל ורעות רוח

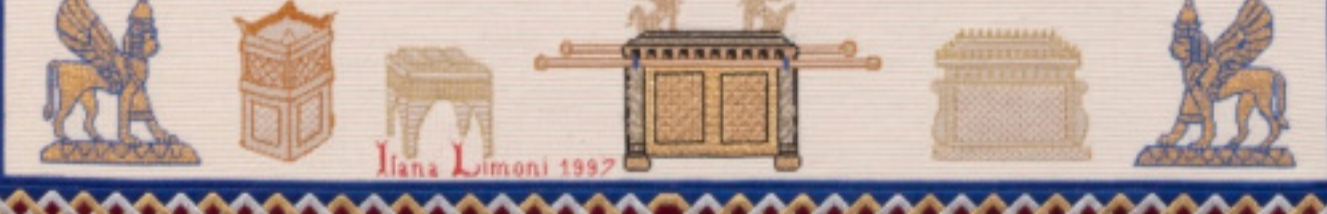
וכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים
ועת ללדה ועת למות
ועת להרוג ועת לרפוא
ועת לבכות ועת לשחוק
ועת להשליך אבנים
ועת לחבוק
ועת לבקש ועת לאבד
ועת לקרוע ועת לתפור
ועת לאהב ועת לשנא

מה יתרון העושה באשר הוא עמל
ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו
את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה
האלהים מראש ועד סוף
ידעתי כי אין טוב בס כי אם לשמות ולעשות טוב בחייו
וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא
ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה
שיראו מלפניו
מה שיהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף
ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום העדק שמה הרשע
אמרתי אני בלבי את העדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם
אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה לה
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם
מן הבהמה אין כי הכל הבל
הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר
מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדה היא למטה לארץ
וראייתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו

ועת לטעה ועת לעקור נטוע
ועת לפרוץ ועת לבנות
ועת ספוד ועת רקוד
ועת כנוס אבנים
ועת לרחק מחבק
ועת לשמור ועת להשליך
ועת לחשות ועת לדבר
ועת מלחמה ועת שלום

מה יתרון העושה באשר הוא עמל
ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו
את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה
האלהים מראש ועד סוף
ידעתי כי אין טוב בס כי אם לשמות ולעשות טוב בחייו
וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא
ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה
שיראו מלפניו
מה שיהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף
ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום העדק שמה הרשע
אמרתי אני בלבי את העדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם
אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה לה
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם
מן הבהמה אין כי הכל הבל
הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר
מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדה היא למטה לארץ
וראייתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו

ועת ללדה ועת למות
ועת להרוג ועת לרפוא
ועת לבכות ועת לשחוק
ועת להשליך אבנים
ועת לחבוק
ועת לבקש ועת לאבד
ועת לקרוע ועת לתפור
ועת לאהב ועת לשנא

Ilana Limoni 1997

ECCLESIASTES: CHAPTERS 4-7

ד שבתי אני ואראה את כל העשוקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עשוקיהם כח ואין להם מנחם ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש וראיתי אני את כל צמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח הכסיל תבק את ידיו ואכל את בשרו טוב מלא כף נחת ממלא חפנים צמל ורעות רוח ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל צמל וגם עינו לא תשבוע עשר ולמי אני צמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקישו גם אם ישיכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם האחרונים לא יישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח שמור הנלך כאשר הלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מהת הכסילים זבח כי אינם יודעים לפשוט רע

ה ל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים כי בא החלוס ברב ענין וקול כסיל ברב דברים כאשר תדר נדר לאלהים אל האחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם טוב אשר לא תדר משהדור ולא תשלם אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר ונבהים עליהם

ו ויתרון ארץ בכל הוא מלך לשדה נעבד אהב כסף לא ישבוע כסף ומי אהב בהמון לא את בואה גם זה הבל ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראות עינו מתוקה שנת העבד אם ימנע ואם הרבה יאכל והשבוע לעשיר איננו מניח לו לישון יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעהו ואבד העשר והוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו וגם זה רעה חולה כל צמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיצמל לרוח גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף

ז הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל צמלו שיצמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו

ח יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורע שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבוע מן הטובה וגם קבורה לא יהיה לו אמרת טוב ממנו הנפל כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה גם שמש לא יראה ולא ידע נחת לזה מזה ואילו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך כל צמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקיף ממנו כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיו הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש

ט וב שם משמן טוב ויום המות מיזם הולדו טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה טוב לשמוע צדקת חכם מאיש שמע שיר כסילים כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה טוב אחרית דבר מראשיתו טוב אך רוח מגבה רוח אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיך כסילים ינח אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלה על זה טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש כי בעל החכמה בעל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה

י את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בעדקו ויש רשע מאריך ברעתו אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם חכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים כל זה שיהי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני חוק מה יצמק עמק מי ימצאנו סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה

יא ראה זה מצאתי אמרה קהלה אחת למצא חשבון אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים

ECCLESIASTES: CHAPTERS 8-12

מ כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמה אדם האיר פניו ועז פניו ישנא
 אני פירמלך שמר ועל דברת שבועת אלהים
 אל הבל מפניו הלך אל העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה.
 כאשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה העשה.
 שומר מעוה לא ידע דבר רע ומשפט ידע לב חכם
 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי דעת האדם רבה עליו
 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו
 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחה במלחמה ולא ימלט רשע
 את בעליו.

את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת שלט האדם באדם לרע לו
 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן יעשו גם זה הבל
 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה עליכן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע
 אשר הטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו
 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כעל אשר איננו ירא מלפני אלהים
 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש עדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
 שמגיע אלהם כמעשה העדיקים אמרת שגם זה הבל
 ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח והוא ילוננו
 בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש
 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלי לה שנה
 בעיני איננו ראה
 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל
 אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא.

כ את כל זה נתתי אל לבי ולבדור את כל זה אשר העדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם
 אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם
 הכל כאשר לכל מקרה אחת העדיק ולרשע לעוב ולטהור ולטמא ולזבוח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא
 הנשבע כאשר שבועה ירא
 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם
 בחייהם ואחריו אל המתים
 כי מי אשר יחבר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת
 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם
 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת
 השמש

לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רעה האלהים את מעשיך
 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר
 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך
 בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש
 כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה
 שבה וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
 לגנים עשר וגם לא לידעים חן כי יצא ופגע יקרה את כלם
 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במעודה רעה וכעפרים האחוזה בפח כהם יוקשים בני
 האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם
 גם זה ראתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אהה ובנה עליה מצודים גדלים
 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא
 ואמרת אני טובה חכמה מגבורה וחכמה המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים
 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים
 טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה.

ל גובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט
 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו
 וגם בדרך כשסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא
 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל הנח כי מרפא יתחטאים גדולים
 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיעא מלפני השליט
 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו
 ראיתי עבדים על סוסים ושירים הלכים כעבדים על הארץ
 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש
 מסייע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן במ
 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה
 אם יטך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון
 דברי פחם חן ושפתות כסיל תבלענו
 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה
 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחרת מי יגיד לו
 עמל הכסילים היעצנו אשר לא ידע ללכת אל עיר
 אירך ארץ שמלךך נער ושריך בבקר יאכלו
 אשר יך ארץ שמלךך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשם
 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית
 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל
 גם במדעך מלך אל תקלל ובחודר משכבך אל תקלל עשיר כי צנף השמים יוליד את הקול ובעל
 כנפים יציד דבר.

נ לח לחמך על פני המים כי ברב המים תמצאנו
 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ
 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יסור לעץ בדרום ואם בעפון מקום שיפול העץ שם יהוא
 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור
 כאשר אינך יודע מה ידרך הרוח כעצמים ב בטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה
 את הכל
 בבקר זרע את זרעך ולערב אל הנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר זה או זה ואם שניהם כאחד טובים
 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש
 כי אם שניה הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל
 שמה בחור בילדותך ויטיבך לבן בימי בחורותיך והלך בדוכי לבך ובמראה עיניך ודע כי על כה אלה
 יביאך האלהים במשפט
 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל.

ו זכר את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ
 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים וישבו העבים אחר הגשם
 ביום שיזעו שמרי הבית והתעוהו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו ראות בארבות
 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול העפור וישחו כל בנות השיר
 גם מגבה ייראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החנב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית
 עולמו וסבבו בשוק הסופדים
 עד אשר לא ירתק חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבוה
 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה
 הבל הבלים אמר הקהלה הכל הבל
 ויתר שיהיה קהלה חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבה
 בקש קהלה למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת
 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד
 ויתר מהמה בני הוהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהר הרבה יצעת בשר

סוף דבר הסל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור בזה כל האדם
 כי את כל מעשה האלהים יא במשפט על כל עולם אם טוב ואם רע

Tommy Dean, Ireland
 produced by Daniel, Toronto, Canada
 ILANA LINONI 97-98
 painting by lindy tiff

The illustrations in all three of the Ecclesiastes panels reflect themes found in the scroll, such as enjoying the simple pleasures of daily life.

ESTHER: CHAPTERS 1-4

איהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושירי המדינות לפניו בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר הפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך

חור כרפס ותכלת אחוץ בחבלי בוצ' וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטוח זהב וכסף על רצפת בהט ויש ודר וסחרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנס כייכן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם ושתיה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בואו חרבונוא בנות ואבנות אתו וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש

להביא את ושתיה המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובה מראה היא והמאן המלכה ושתיה לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כייכן דבר המלך לפני כלי ידעי דת ודין והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישיבים ראשנה במלכות

כדת מה לעשות במלכה ושתיה על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתיה המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש כייצא דבר המלכה על כל הנשים להבאות בעליהן בעיניהן באמרו המלך אחשורוש אמר להביא את ושתיה המלכה לפניו ולא באה והיום הזה האמרה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי ביוון וקצף אמר על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו וכתב בדת פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתיה לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא אוכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן

וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו

בחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתיה ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך עצרות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובה מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון המרוקיהן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תהיה ושתיה וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מלכותו עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובה מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לכת

ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ עצרות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי והלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את המרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת עצרותיה לטוב בית הנשים לא להגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד

ובכל יום ויום מרדכי לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כייכן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר ויששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים ובוה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובקרה היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשעו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם

ובהגיע תר אסתר בת אביה חיל דוד מרדכי אשר לקח לו לכת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראה והלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו

ויהי המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבהולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתיה ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ בתולות שניה ומרדכי יושב בשער המלך אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היה באמנה אתו

בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך מסמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש ויודע הדבר למרדכי ויצא לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצאו ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך

גחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כייכן צוה לו המלך ומרדכי לא יברע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויצידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי

ויראהמן כייכן מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמת ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מסור ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנאי המלך

ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי ערר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונתתם בטבעת המלך ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מעצור ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזזו פתענן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה

הרבים יצאו דחופים בדבר המלך והדה נחנה בשושן הבירה והמלך והמן ישובו לשמות והעיר שושן נבוכה

דמרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויצעק צעקה גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום וכי ומספד שק ואפר יצע לרבים ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויצידו להותחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התן אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויצד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנאי המלך ביהודים לאגזום ואת פתענן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולעשות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה

ויבוא התן ויצד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר להתן ותצוהו אל מרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיע לו המלך את שרביע הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום ויצידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר

The scene depicted is of Esther coming to the king unbidden, thus at the risk of her own life, to beg for the life of her people.

ESTHER: CHAPTERS 4-8

ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים
 כי אם תחרישי חרשיי בעת הזאת רוח והצלה יצמוד ליהודים ממקום אחר ואת וביה אביך האבדו ומי
 יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות
 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי
 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל האכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
 גם אני ונערתי אעום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדה וכאשר אבדתי אבדתי
 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר

דהי ביום השלישי והלבש אסתר מלכות והעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
 על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית
 והיא כראות המלך את אסתר המלכה עמדה בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט
 הזהב אשר בידו ותקרב אסתר והגע בראש השרביט
 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ונתן לך
 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו
 ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר
 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש
 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי
 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב למה את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
 אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך
 ויעא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא יזע ממנו וימלא
 המן על מרדכי חמה
 ויתאסף המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו
 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי
 המלך
 ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני
 קרוא לה עם המלך
 וכל זה אינני שוה לך בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך
 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו צדקה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו
 ובא עם המלך אל המשתה שמח ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ

הלילה ההוא נדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים והיהו נקראים לפני
 המלך
 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנהנא ותורש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד
 במלך אחשוורוש
 ויאמר המלך מה עשית יקר וגדולה למרדכי עלי זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא עשית עמו דבר
 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ
 אשר הכין לו
 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא
 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך
 לעשות יקר יותר ממני
 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו
 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו
 ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמיס והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
 והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער
 המלך אל הפל דבר מכל אשר דברת
 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
 אשר המלך חפץ ביקרו
 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפור ראש
 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
 מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול הפול לפניו
 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר

ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה
 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד
 חצי המלכות ותעש
 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב הנתן לי נפשי בשאלתי
 ועמי בבקשתי
 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו חרשתי כי אין הצר שוה
 בנזק המלך
 ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן
 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעה מפני המלך והמלכה
 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל צנה הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי
 כלתה הרעה מאת המלך
 והמלך שב מגנת הבית אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם
 לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו
 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על
 המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו
 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה

זיום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן ערר היהודים ומרדכי בא לפני המלך
 כי הגדה אסתר מה הוא לה
 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויהנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן
 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפניו רגליו ותתחנן לו להעביר את דעת המן האגגי ואת
 מחשבתו אשר חשב על היהודים
 ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר והעמד לפני המלך
 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב
 את הספרים מחשבת המן בן המדתה האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מד ינות המלך
 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי
 ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ
 על אשר שלח ידו ביהודים
 ואת כתבו עלי היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם
 המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב
 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר
 צוה מרדכי את היהודים ואל האחדרפנים והפתות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים
 ומאה מדינה מדינה ככה בה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככה בשם וכלשונם
 ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
 האחשותרפנים בני הרמכים
 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרוג ולאבד את כל
 חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבו
 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר
 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתידים ליום ההוא
 להנקם מאיביהם
 הרצים רכבי הרכש האחשותרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נהנה בשושן הבירה

The rendering is of Haman, while leading his nemesis on horseback, shamed into proclaiming the excellency of Mordechai.

ESTHER: CHAPTERS 8-10

ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש גדול ותכריך בוך וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר. ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודחו מגיע שמחה וששון ליהודים משהויוס טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם. בשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודחו להעשות ביום אשר ישברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלחו היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא יעמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם.

ואת
ואת
ואת
ואת
עשרה

ארידתא
פרמאתא
רסי
ארידי
והתא

ואת
ואת
ואת
ואת
ואת

פרשנדא
דלפון
אספתא
פורתא
אדליא

כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכה חרב והרגו ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו חמש מאות איש. פרשנדא, דלפון, אספתא, פורתא, אדליא. בני המן בן המדתא ערר היהודים הרגו ובזוה לא שלחו את ידם ביום ההוא בא מספר הרונים בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו חמש מאות איש ואת עשרה בני המן ומדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתת לך ומה בקשתך עוד ותעש והאמר אסתר אם יצל המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרה בני המן יתלו על הצעף ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דה בשושן ואת עשרה בני המן תלו ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובזוה לא שלחו את ידם וישאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונות מאיביהם והרגו בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובזוה לא שלחו את ידם ביום שלוש עשר לחדש אדר ונות בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משהו ושהיה יהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונות בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משהו ושמחה על כן היהודים הפורים הישבים בערי הפרוות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשהויוס טוב ומשלח מנות איש לרעהו ויקתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משהו ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגני ערר כל היהודים חשב על היהודים להאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם ובזוה לפני המלך אמר עס הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על הצעף על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה דראו על ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משמחה ומשפחה ומדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל הקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי העומות וזיעקתם ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר.

ישם המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הם וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי פורס כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל.

The top illustration is of Haman's ten sons hanged; this punishment was for plotting to kill every Jew in all the lands of Persia. The pictorial at the bottom of the canvas is of a scribe at the end of his parchment; thereby signifying that this is the final panel in the scroll collection.

Biblical Scenes Collection

Ilana has always had a deep appreciation for the Bible as literature and drew inspiration therefrom for many of her needlepoints. At the time Ilana started this collection, she already completed a few of the five scroll panels, which consumed much wall space in her house. Consequently, she made this a more limited collection.

Three of the pieces were based on text found within *Genesis* and two were inspired by verses in *Exodus*. *Genesis* and *Exodus* are the first and second of the Five Books of Moses (Torah), which is the first major section of the Bible. Furthermore, the source for the Elija canvas was the two books of *Kings*, which are in *Prophets* (Nevi'im), the second major section of the Bible.

A similar border unifies this collection.

Some of these works include dedications to her grandchildren, in addition to her beloved Uri. Ilana has fond memories of when Joshua and Daniel were very young, they would often sit on her lap as she needlepointed.

BIBLICAL SCENES COLLECTION

GARDEN OF EDEN
GENESIS 2 & 3

H: 73½" W: 38¼"
With ¼" frame
Completed in 2000
It took about 1 year to make

NOAH'S ARK
GENESIS 6

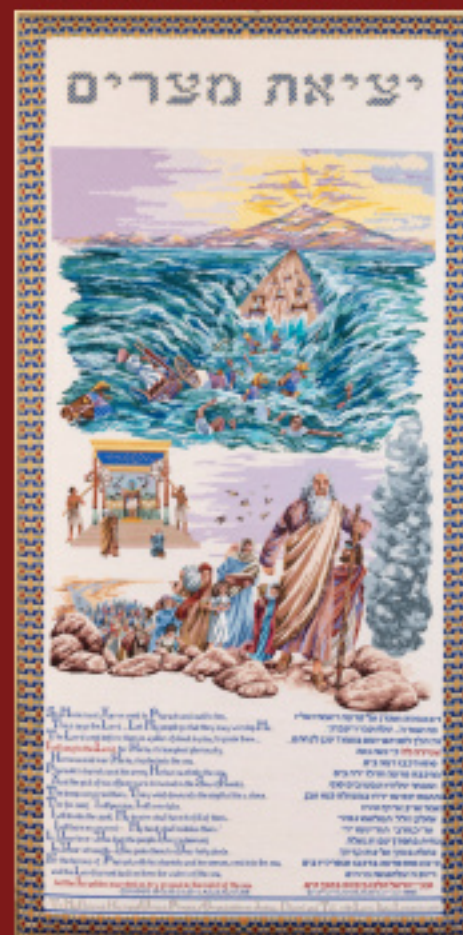
H: 34½" W: 37¼"
With ¼" frame
Completed in 1998
It took about 6 months to make

JACOB'S LADDER
GENESIS 28

H: 48¾" W: 38"
With ¼" frame
Completed in 1999
It took about 6 months to make

EXODUS FROM
EGYPT
EXODUS 10, 13 & 15

H: 78" W: 38"
With ¼" frame
Completed in 2000
It took about 6 months to make

GETTING THE TEN
COMMANDMENTS
EXODUS 20

H: 92½" W: 37"
With ¼" frame
Completed in 2003
It took about 1 year to make

ELIJA'S ASCENDANCE
ON A FIERY CHARIOT
ON A FIERY CHARIOT

H: 65½" W: 38½"
With ¼" frame
Completed in 2005
It took under 1 year to make

All these needlepoints are made on a petit point canvas with an 18 mesh mono weave (i.e., 324 stitches per square inch).

GARDEN OF EDEN: GENESIS 2 & 3

גן - עֵדֶן

The Lord God planted a garden in Eden, in the east, and placed there the man whom He had formed... with the tree of life in the middle of the garden, and the tree of knowledge of good and bad.

Now the serpent was the shrewdest of all the wild beasts... He said to the woman, Did God really say: You shall not eat of any tree of the garden?

When the woman saw that the tree was good for eating... she took of its fruit and ate. She also gave some to her husband, and he ate.

So the Lord God banished him from the garden of Eden to till the soil... (Genesis 2:8-3:23)

ויטעה אלהים בן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר... ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע.

והנחש היה ערום מכל חית השדה... ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן.

ותרא האשה כי טוב העץ למאכל... ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל.

וישלחה ה' אלהים מן-עֵדֶן לעבד את האדמה... (בראשית ב'ח-ג'כ"ג)

To My Beloved Husband Uri and Precious Grandchildren Joshua and Daniel - Love Jana Lemons 2-2000

NOAH'S ARK: GENESIS 6

This is a rendering of Noah and his family building the ark, with some of the animal pairs lined up.

JACOB'S LADDER: GENESIS 28

The illustration reflects Jacob's dream of angels travelling on a ladder between Heaven and Earth.

EXODUS FROM EGYPT:
EXODUS 10, 13 & 15

יציאת מצרים

So Moses and Aaron went to Pharaoh and said to him,
Thus says the Lord ... Let My people go that they may worship Me.
The Lord went before them in a pillar of cloud by day, to guide them ...
I will sing to the Lord, for He has triumphed gloriously;
Horse and driver He has hurled into the sea.
Pharaoh's chariots and his army He has cast into the sea;
And the pick of his officers are drowned in the Sea of Reeds.
The deeps covered them; They went down into the depths like a stone.
The foe said, "I will pursue, I will overtake,
I will divide the spoil; My desire shall have its fill of them."
"I will bare my sword-- My hand shall subdue them."
In Your love--You lead the people You redeemed;
In Your strength--You guide them to Your holy abode.
For the horses of Pharaoh, with his chariots and horsemen, went into the sea;
and the Lord turned back on them the waters of the sea;
but the Israelites marched on dry ground in the midst of the sea.
(EXODUS 10:3; 13:21; 15:1, 4, 5, 8, 13, 17, 19)

ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני
וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחמם
אשירה לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים
מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף
ההמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן
אמר אויב ארדף אשיג
אחלק שלל המלאמו נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי
נחיה בחסדך עם צואלת
נהלה בעוזך אל גוה קדשך
כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב ה' עליהם את מי הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
(אמור יאמר כחומר משה ואהרן אל פרעה)

To My Beloved Husband Uri and Precious Grandchildren Joshua, Daniel, and Tali, with Love, Ilana Limoni © 2000

This canvas shows scenes prior to and during the Israelites' exodus from Egypt.

GETTING THE TEN COMMANDMENTS: EXODUS 20

מעמד הר סיני

והר סיני עשן כולו ויעל עשנו כעשן הכבשן. ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. (שמ"ט"ז תכ"ד) ויתן אל משה ככלהו לדבר אתו בהר סיני לחת העדת לחת אבן כהבים באעבד אלהים. (ל"א) ויפן וירד משה מן ההר ושיני לחת העדת בידו. כאשר קרב אל המחנה וירא את הענן ומתלה ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת ויישבר אתם תחת ההר. (ל"ב ט"ו) Now Mount Sinai was all in smoke... the LORD appeared in the sight of the Israelites as a consuming fire... He gave Moses the two tablets of the Pact, stone tablets inscribed with the Finger of God... Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact... As soon as Moses came near the camp and saw the call and the dancing, he became enraged, and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain. (Ex. 19: 18; 24: 1, 7; 31: 18; 32: 15, 19)

אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. לא תעשה לך פסל וכל המונה. לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. זכור את יום השבת לקדשו. כבוד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא תענה ברעך עד שקר. לא תחמד בית רעך, וכל אשר לרעך. (שמות כ' ב"ד) (EXODUS 20:2-14)

This is a portrayal from before, during and after the receiving of the Ten Commandments. The dedication is an acknowledgement of Ilana's paternal ancestry. She is a descendent of Hatam HaSofer, who was related to Ezra HaSofer, who is credited with bringing a section of the Torah (i.e., Deuteronomy) to the land of Israel in 458 BCE.

ELIJA'S ASCENDANCE
ON A FIERY CHARIOT

אבי אברהם ישראל ופרשיו

Oh, Father, Father! Israel's Chariots and Horsemen (2K. 2:12)

The rendering is of Elija with his horse-led chariot and his pupil Elisha crying out to him. This is the only needlepoint in the collection that does not have any biblical verses, aside from the quote at the top of the canvas.

General Judaica Collection

This is an eclectic grouping of Ilana's non-biblical Judaica themed needlepoints. Some noteworthy background information follows.

Uri enjoyed looking at decorative ancient objects, oftentimes ones featured in auction house catalogues. Two artifacts piqued his interest and subsequently became the impetus for three of Ilana's creations.

Hanukkiah was based on a combination of two almost identical Hanukkah lamps (the one auctioned and the other in New York's Jewish Museum), fabricated in Brody, Ukraine in the 1870s. In Ilana's adaptation, she omitted some of the Russian and other non-Jewish motifs from the design.

The Golden Shrine canvases were inspired by an antique Torah shield, most likely gilded in the early 19th Century in Lemberg, the Polish part of the Austrian Empire (today Lvov, Ukraine). This relic is now located at the Israel Museum in Jerusalem.

Since the illustrations were influenced by ritual objects that were commonly crafted from precious metals, Ilana selected thread colors accordingly. Hanukkiah is made with only shades of gold and silver; there are approximately twenty variations of each one. Furthermore, Ilana exclusively used gold hues for the larger version of the Golden Shrine. Even though the smaller rendering also embodies the full range of the gold threads, a few colors were added to enhance its distinctiveness.

Ilana wanted to create a needlepoint focused on the devastation of the Holocaust (called Ha-Shoah by many Jews). Her great attention to details maximized this piece's impact. For instance, the flames and their peaks were drawn in sixes, as a way of emphasizing the estimated six million Jews who were murdered. Ilana selected thread colors she associated with death and sorrow: black and shades of purple. Each classification for the different types of camps was assigned a specific hue on this color spectrum, as a function of the severity of the atrocities associated therein. Text dominates this work. At the bottom of the flames is the Hebrew word *Shema*, connoting the prayer uttered when one's own murder is imminent. Additionally, Ilana embedded prayers associated with death: the *Kaddish* and *El Male Rahamim*.

The needlepoint of Old Jerusalem was based on a model that was located at the Holy Land Hotel for decades, but is currently at the Israel Museum in Jerusalem. Also notable is that this is the only time Ilana used a canvas with a 22 mesh mono weave. It was purchased on a trip to Vienna, Austria; Ilana held onto it for several years, until a suitable subject matter justified using such fine material.

GENERAL JUDAICA COLLECTION

HANUKKIAH

H: 69¼" W: 37¼"
With ¾" frame
Completed in 2002
It took about 10 months to make

GOLDEN SHRINE FOR THE
TEN COMMANDMENTS
LARGE

H: 48¼" W: 36¼"
With 3" frame
Completed in 2001
It took about 10 months to make

GOLDEN SHRINE FOR THE
TEN COMMANDMENTS
SMALL

H: 43" W: 35"
With ½" frame
Completed in 2002
It took about 7 months to make

HA-SHOAH

H: 51¼" W: 29"
Unframed
Completed in 2013
It took about 3 months to make

MODEL OF OLD JERUSALEM
AT THE TIME OF THE 2ND TEMPLE

H: 20¼" W: 74"
With 3" frame
Completed in the 1980s
It took about 1 year to make

All these needlepoints are made on a petit point canvas with an 18 mesh mono weave (i.e., 324 stitches per square inch), except the Model of Old Jerusalem, which was made with a 22 mesh mono weave (i.e., 484 stitches per square inch).

HANUKKIAH

There are many Jewish elements in this piece, including both a hanukkiyah (eight candles) and a menorah (seven candles).

GOLDEN SHRINE FOR THE TEN COMMANDMENTS: LARGE & SMALL

These needlepoints reflect the elaborate decorations of the Torah shield upon which they were based.

The use of mythical beasts intertwined with foliage was a prevailing motif in Polish Jewish art in the 19th Century.

HA-SHOAH

Extermination, Concentration, Labor, Transit-Prison Camps, and Collection Points 1937-1945 where min. established death occurred; altogether, there were approx. 15,000 Nazi camps under occupation.

Auschwitz-Birkenau 1,000,000 min.	להגדל-אושויץ-בירקנאו
Belzec 434,509 --	יתקדש-בלוק
Chełmno 152,000 --	מהרבא-כלמנו
Janowska-Lwów 40,000 --	בעלמא די ברא כרעותה-לבוב
Jasenovac 100,000 --	ימליך מלכותה-יאסנובאק
Majdanek-Lublin 79,000	בחיכון וביומיכון-מיידאנק
Maly Trostenets 206,500	בחי" דכל-בית ישראל-מלי טרוסטנץ
Natzweiler-Struthof 25,000	עגלא ובזמן קריב-נאצוילר-סטרטהוף
	ואמרו אמן
	להא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה
Sajmište 100,000	להברך-סגמיסטה
Sobibor 200,000 max.	ישתבח-סוביבור
Treblinka 970,000	יתפאר-טרבלינקא
Warsaw 200,000 max.	יתרומם-וארשה
Bardufoss 250	יתנשא-ברדופוס
Bogdanovka 40,000	יתהדר-בוגדנובקה
Bredtvet 222	יתעלה-ברדטועט
Crveni krst 12,300	יתהלל-קרנני כרסת
Fort vs-Poznań 4,500 min.	מה דקדשא בריך הוא-פוזנן
Herzogenbusch 750	עלא-הרצוגנבוש
Oranienburg 16 min.	לכל ברכתא ושירתא-אורניבורג
Vaivara 950	שבחתא ונחמתא-ואיוארה
Ålderney 700	ואמירן בעלמא-אלדרני
	ואמרו אמן

להא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל
 וישה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל

Buchenwald 56,000 - שוכו במרומים
 Floeßberg 235 min. - החת כנפי השכינה
 Arbeitsdorf 600 min. -
 Dachau 31,591 -

Gross-Rosen 40,000 - מעלות קדושים וטהורים
 Flossenbürg 30,000 -
 Kaufering-Landsberg 14,500 min. -
 Mauthausen-Gusen 95,000 min.; Koldichevo 22,000; Klooga 2,400 -
 Plaszów 9,000 min.; Niederhagen 1,285; Neuengamme 42,900; Mittelbau-Dora 20,000 min. -
 Soldau 13,000; Salaspils 2,000; Sachsenhausen 100,000; Ravensbrück 90,000 min. -
 Falstad 200 min.; Breendonk 391 min.; Amersfoort 1,000; Stutthof 65,000 -
 Risiera di San Sabba 5,000; Mechelen min.; Grini 9; Fort de Romainville 200 min. -
 Theresienstadt 35,000 min. -
 Hinzerit 302 min.; Bernburg 100,000; Bergen-Belsen 70,000 -

בן עדין תהי מנוחתם
 ונא בעל הרחמים, הסתירם בסתר כנפיד לעולמים וצורר בערוך החיים את נשמותיהם
 והוא נחלהם, ויגוהו בשלום על משכבותיהם
 ואמר אמן

To pay homage to the estimated six million Jews who were murdered, the flames, internal flames and all their peaks were drawn in sixes. The statistics were intertwined within the mournful prayers: the *Kaddish* (in gold thread) and *El Male Rahamim* (in silver thread). In the *Kaddish*, on each line Ilana incorporated the Hebrew and English name of a camp and its death toll. The second prayer was done more compactly. The camps were only identified in English and several were listed on each line.

MODEL OF OLD JERUSALEM AT THE TIME OF THE 2ND TEMPLE

